

Høringsuttalelse fra Det norske Skogselskap til

Forskrift om berekraftig skogbruk.

Kap. 1 Innleiande føresegner

§ 1-1 Formål

"Forskrift om berekraftig skogbruk" er forankret i skogbrukslova som er en næringslov. Dette må komme tydeligere fram i rekkefølgen på tiltak i formålet.

Forslag til alternativ formulering av § 1-1 Formål er følgende:

"Formålet med denne forskrifta er å ivareta miljøverdiane i skog og skogens helsetilstand samtidig som ein sikrar aktiv forynging og skjøtsel av ny skog, med langsiktig og vedvarande skogproduksjon med høy virkeskvalitet som mål".

§ 1-2 Virkeområde

Under dette punktet må det gjøres en tilføyelse om de forhold som tas opp i "Tiltak mot skader på skog" der det i siste ledd i § 1 heter: "Føresegnene i dette kapittel gjeld også for og i område som er utanfor virkefeltet i § 2 i skogbrukslova..."

Ved å ta inn noe om dette forholdet under § 1-2 vil det tydeliggjøre forskriften.

Kap. 2 Miljøomsyn

§ 2-2 Miljødokumentasjon og miljøregistreringer

Det stilles i denne paragrafen krav om at hogst normalt bare kan skje i områder der det er gjennomført miljøregistreringer. Det er likevel tillatt med hogst der miljøregistreringer ikke er gjennomført forutsatt at føre-var-tiltakene, som er nedfelt i Levende Skog, legges til grunn.

Vi ser klart at det er en fordel at forskriften ikke tar opp og bryter med et etablert og velfungerende system, men samtidig bør man ha en grundig vurdering av om en offentlig forskrift skal basere seg på de til enhver tid gjeldende avtaler mellom skogeierne organisasjoner, skogindustrien og miljøorganisasjonene.

§ 2-3 Miljøomsyn ved skogbrukstiltak

Kvist og hogstavfall er omtalt både i 2. og 6. ledd i paragrafen. 2. ledd kan lyde: "I samband med hogst er det forbod mot å leggje att kvist og hogstavfall som er til unødig hindring for ferdsel i vanleg brukte stiger, løyper og andre ferdselsårer. Der er også forbod mot å leggje att kvist og hogstavfall i vatn og vassdrag og på islagt vatn."

Når det gjelder 5. ledd der lukka hogster er omtalt, bør anbefalingen av denne hogstformen modereres noe.

Forslag: "Lukka hogster bør brukes der biologiske, økonomiske og tekniske forhold ligg til rette for bruk av denne hogstformen."

7. ledd i denne paragrafen må gjøres tydeligere når det gjelder bruk av grøfting for å få opp igjen skog på tidligere skogbevokst areal.

Under denne paragrafen bør det også sies noe om drift i bratt terreng og faren for erosjon.

Kap. 3 Forynging etter hogst

§ 3-2 Krav til forynging

I 2. ledd nevnes at fristen kan utsettes "ut fra klimatiske og lokale forhold ..."

Dersom det med lokale forhold forstås slike ting som høyde over havet, markas bonitet, veiavstand m.v., bør dette presiseres for å gjøre tydeligere hva som legges i begrepet.

Forskriften legger opp til økt bruk av lukkede hogster. Samtidig er det forutsatt at arealene skal ha tilfredsstillende foryngelse etter 3 evt. 5 år. Dette siste kravet er det bare mulig å etterkomme/håndheve ved planting. Forskriften må bli tydeligere i forhold til foryngelsesform.

§ 3-3 Tettleik og treslag

Tabellen som følger forskriften er to-delt med tilrådd planteantal pr dekar og minste lovlege planteantal pr dekar.

For alle treslag og boniteter blir det en gråsoner mellom "tilrådd planteantal" og "minste lovlege planteantal". Dette vanskeliggjør arbeidet for kontrollinstansen. Det beste vil være at det kun opereres med "tilrådd planteantal pr dekar", og når planteantallet faller under tilrådingsgrensen blir det kommunens ansvar å vurdere når det er aktuelt å sette inn tiltak for å få en tilfredsstillende foryngelse. For alle boniteter og treslag er det ut fra forslaget, en "gråsoner" med utilfredsstillende foryngelse hvor kommunen ikke kan gripe inn. Her trengs en presisering.

Paragrafen bør også si noe om det er en tilfredsstillende foryngelse om tidligere barskogarealer "forvilles" med mange lauvtreslag innenfor de definerte tetthetstall. Det samme gjelder også motsatt vei i edellauvskogbestand. Fra edellauvskog til for eksempel gran.

Det bør være et hovedprinsipp at dagens produksjon skal være utgangspunkt for framtidig produksjon hvis ikke spesielle hensyn tilsier noe annet.

Kap. 4 Tiltak mot skader på skog

§ 4-1 Hovedprinsipp

Unntaket som er nevnt her bør innarbeides i § 1-2 Virkeområde.

§ 4-3 Forebyggjande tiltak

Her er det riktig understreket at ungskogpleie og tynning ikke bør gjennomføres før sverming på forsommeren er avsluttet.

Det er også viktig, spesielt for å forebygge margborerskader, at ikke grove dimensjoner i furu blir felt sent på høsten og blir liggende uten å tørke. Slike stammer vil være ypperlig ynglemateriale for margboreren som svermer tidlig på våren. Dette forholdet bør vurderes innarbeidet i forskriften.

Kap. 5 Avsluttende føresegner

§ 5-1 Tilsyn og opprettande tiltak

I denne paragrafen tillegges kommunen ansvar for tilsyn og myndighet til å pålegge skogeierne å gjennomføre opprettande tiltak. Dette synes greit, men det forutsetter at kommunen har den nødvendige kompetanse samtidig som det også forutsetter at kommunen

har nødvendige ressurser eller har vilje til å bruke slike ressurser. Det bør vurderes om det kan legges føringer på kommunene for å oppfylle de to forutsetningene for god oppfølging.

§ 5-2 Dispensasjon

Slik denne paragrafen er formulert kan det synes som om kommunen på fritt grunnlag kan gi dispensasjon fra de krav forskriften stiller, dersom særlige skog- eller miljømessige hensyn tilsier dette.

Det er spesielt viktig å presisere hva "særlige skog- eller miljømessige omsyn" er og hvordan kommunen skal forholde seg til disse.